

РЕШЕНИЕ

№ 3284

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2189** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] от [населено място], чрез адвокат В. срещу решение № 20011549 от 08.02.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16149/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 10 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 530848 – F542685/11.08.2020 г., началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция за приходите.

С оспореното НП на касатора, на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 118, ал. 10 ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излага подробни съображения за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Позовава се на тълкувателно решение № 2 от 07.10.2002 г. на ОНСК на ВКС. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от

адвокат В., която поддържа жалбата. Представя допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по касационната жалба не се представява. Пълномощникът му юрисконсулт Н., представя писмена молба, в която оспорва жалбата. Моли решението на СРС да бъде потвърдено и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество е неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 14.02.2020 г. [фирма] отчел като получени чрез електронната си система с фискална памет (ЕСФП) доставки на 9 356.36 литра, 13 055.05 литра и 1 2025.64 литра гориво. На същата дата - 14.02.2020 г. дружеството е получило и други доставки на гориво (веднъж 9 369 литра дизел, втори път – 13 194 литра дизел и трети път – 11 950 литра автомобилен бензин), които били потвърдени от нивомерната измервателна система /Н./ на бензиностанция Ш. в [населено място], [улица], но за тези количества гориво данните в НАП били подадени чрез ЕСФП едва на 16.02.2020 г.

На 26.02.2020 г. е била извършена проверка на бензиностанция (обект 3036), стопанисвана от [фирма] на адрес: [населено място], [улица]. Проверката е била съвместна с Национална агенция за приходите, Столична Дирекция на вътрешните работи, Агенция „Митници“, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор и Главна дирекция „Противопожарна безопасност и защита на населението“, като представителите на различните контролни органи проверявали различни обстоятелства според компетентността и правомощията им. В хода на проверката било констатирано, че в обекта има 2 броя работещи устройства ЕСФП. След направена справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво за периода 11-20 февруари 2020 г. и след запознаване с документи, касаещи същия период и доставка на гориво за този обект, проверяващите от НАП установили, че има разминавания в количествата горива, постъпили и отразени в Н. и по документи.

Констатациите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № 0406492 от 26.02.2020 г.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F542685/01.04.2020 г., връчен на пълномощник на същата дата и подписан с възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е уведомен, чрез С. - рецепционист на 14.02.2022 г. Жалбата е подадена чрез Софийски районен съд на 25.02.2022 г. /вх. 21004366/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Разпитан е актосъставителят и свидетеля по съставянето на АУАН и са обсъдени писмените доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани материали. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Противно на твърденията на касатора в касационната жалба, в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са направени същите оплаквания както пред СРС и те не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

В конкретния случай е спорно, дали горепосоченото отчитане без изпращане на данните към НАП, попада в изключенията описани в чл.118, ал.11, т.5 ЗДДС и поради това да е било налице освобождаване на [фирма] да уведоми за получената доставка НАП по реда на чл.118, ал.10 ЗДДС.

Настоящият състав на АССГ, счита че дружеството има качеството на получател по доставка на течни горива на дата 14.02.2020 г., поради което е следвало да "отчете" същите по един от начините, предвидени по чл. 118, ал. 10 или ал. 11 ЗДДС.

В разпоредбата на чл. 118, ал. 10 ЗДДС е възведено задължение за доставчика или получателя на течни горива да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл. 118, ал. 11, т. 5 ЗДДС данни по ал. 10 не се подават от "получателя за доставки, който е отчел като получени чрез електронната си система с фискална

памет".

За отчетността на доставките на течните горива от търговски обект се съдържа специална разпоредба - по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, която въвежда задължение за това лице да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. В ал. 2 от същата разпоредба, фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите, а техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с наредбата по ал. 4.

Посочените изисквания за отчетността в търговските обекти, от които се извършват доставки на течни горива, в това число и търговският обект на [фирма], изключват каквато и да е възможност за отчитането им чрез фискално устройство без връзка с НАП. Следователно, смисълът и значението на употребеното по чл.118, ал.11, т. 5 от ЗДДС „който е отчел като получени чрез електронната си система с фискална памет;" има предвид редът за отчитане чрез електронната си система с фискална памет за такива обекти, който ред включва отчитане на получените горива чрез система с фискална памет, която има връзка с НАП, при спазване на изискването, данните да бъдат предавани по предвидения в ал. 2 от същата разпоредба ред, т.е. в реално време или по-точно на деня и часа на получаването им. В случая такова отчитане на конкретната доставка не е налице, защото данните са подадени с две дни закъснение – на 16.02.2020 г. Легалната дефиниция на понятието данъчно събитие се съдържа в разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. В хода на извършената от страна на контролните органи проверка безспорно е било установено, че датата на възникване на данъчното събитие е 14.02.2020 г. Задължението си да подаде данни до НАП за доставка на гориво 9 369 литра дизел, 13 194 литра дизел и 11 950 литра автомобилен бензин са подадени на 16.02.2020 г.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложение на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението /формално; на просто извършване/, без да се изисква настъпване на определен противоположен резултат. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Съгласно чл.185, ал.1 от ЗДДС - лице, което наруши чл.118, ал.1 от ЗДДС, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева Поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

Съдът не намира за основателни наведените оплаквания, за това, че по време на проведения пред СРС разпит, свидетелят Б. е заявил, че не е участвал в процедурата по съставяне и връчване на процесния АУАН. Същия безспорно е посочил, че е бил част от екипа, извършил проверката на бензиностанцията на 26.02.2020 г., заедно с актосъставителя М. В.. Като свидетел, той няма задължение физически да присъства

при съставянето на акта, а само да удостовери с подписа си верността на изложените факти, на които той е бил очевидец. Свидетелят също няма отношение към връчването на акта, защото това процесуално действие може да стане и в по-късен момент. По отношение на полагането на подпис, свидетелят не отрича да е подписал акта, а само, по време на проведеното по делото открито заседание е посочил, че не може да различи свой подпис, защото е без очила.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20011549 от 08.02.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16149/2020 г. на СРС - НО, 10 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 2189 по описа за 2022 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.